

dichterbij

CLOWN NIEUWS

EDITIE 7 – JANUARI 2022

Bericht van Onno, voorzitter Stichting Dichterbij-Clowns

Ik kom toch nog een keer terug op het citaat van Desmond Tutu: “De mens bestaat bij het feit dat er andere mensen zijn”. Helaas is Tutu ons ontvallen, maar hij is voor zoveel mensen van Betekenis geweest. Met een hoofdletter B. En als nooit tevoren weten we nu met zijn allen hoe waar het citaat is.

Op elkaar letten, naar elkaar omzien, voor elkaar zorgen; het heeft allemaal een andere vorm gekregen in de afgelopen 2 jaar en omdat we daar nog niet zo goed in zijn, viere de berichten over eenzaamheid en depressie hoogtij. Tja, en dan kunnen we heel lang blijven kijken naar waar de zon onder gaat, maar dan zul je hem nooit zien opkomen. Dat zeggen ze dan weer in Japan. Het land van de rijzende zon.

En de zon komt weer op. Wij merkten in het afgelopen half jaar als contactclowns een sterke toename van het aantal speelmomenten (lees geluismomenten met een traan en een lach). Als we de rouwclown, raamclown en/of contactclown zijn dan maken we kwetsbare mensen steeds weer een beetje gelukkig. En onszelf ook, met of zonder rode neus.

Zullen we deze lente gebruiken om de zon weer te laten opkomen? Wij leveren als Dichterbij-Clowns graag een bijdrage in een moment van vreugde. En hoe we dat doen? Die momenten kun je zien op onze Facebookpagina. Als ik de foto's bekijk, dan word ik steeds weer een beetje vrolijker. Dus: kom maar door met je verzoek en wij komen langs voor mensen die kwetsbaar zijn..... en voor de vrijwilligerskosten hoef je het niet te laten.

EVEN VOORSTELLEN:

NIEUWE DICHTERBIJ-CLOWNS

Mag ik me voorstellen: Clown Klunzige Kuif. In het dagelijks leven Ron Giesen, 57 jaar, samenwonend met Lucienne. Bij elkaar opgeteld hebben we 3 dochters, 1 zoon en 2 kleindochters. We wonen in Panningen, Noord-Limburg.

Mijn doel is om Dichterbij-Clown ook in Noord- en Midden-Limburg bekendheid te geven en leuke opdrachten binnen te halen.

Ik had al vaak informatie gezocht over opleidingen tot contactclown, maar zag nooit de mogelijkheid om werkelijk tot actie over te gaan. Tot in 2020 een re-integratie traject en een financiële meevaller samenvielen, plus mijn vriendin me wees op een open dag van Speel wie je bent.

In februari 2021 ben ik gestart met de opleiding en het bleek de beste keuze die ik ooit gemaakt heb! Dit paste bij me; dit had ik jaren eerder moeten doen. Het entertainen van mensen maakt mij blij. Een reactie op een gezicht toveren, hoe klein ook, doet me goed.

Door de opleiding tot contactclown ben ik nu vrijwilliger bij theatergroep Bonjour, een inclusief theatergezelschap voor mensen met een (verstandelijke) beperking van Stichting Daelzicht. Daar kan ik hetgeen ik geleerd heb één op één in praktijk brengen.

Wat ik uit de opleiding geleerd heb: wees wie je bent. Wees niet bang om je zelf te laten zien. Trek je niks aan van wat anderen van je denken. Laat je kwetsbaarheid zien.

Ik ben Jet Spanhaak, clown Rozige Rots. Ik woon in Joure. In 2020 kreeg ik een mail van onze nicht of ik de Stichting Dichterbij -Clown wilde sponsoren waarna ik een mooi boek over de stichting kreeg toegestuurd. Ik heb het boek gelezen en dat maakte mij zo blij, dat ik dacht: dit wil ik ook.

Ik reis graag, ontdekken, anders kijken, andere culturen leren kennen, de natuur in. En zo is mijn reis begonnen naar de clown die ik ben, Rozige Rots.

Het mooiste moment was toch wel in het begin van de reis dat ik voor het raam stond. Een dementerende oude dame zat op een stoel star voor zich uit te staren. Ze kreeg van haar begeleider krullers in haar haar, ze reageerde niet. Totdat ze mij voor het raam zag bewegen, toen kwam er een flinke glimlach op haar gezicht en begon ze te bewegen met haar armen. Dat maakte mij zo blij.

Ik ben Nanet Tessemaker alias clown Wollige Wiebel en sinds november gecertificeerd Dichterbij-Clown. Ik woon in Heerde, ben getrouwd en we hebben 3 dochters en 5 kleinkinderen. Ik werk met veel plezier in het speciaal onderwijs in Zwolle.

Jaren geleden heb ik een paar keer een workshop clownerie gedaan. Hier werd ik zo blij en enthousiast van dat ik hier iets mee wilde gaan doen, maar het heeft even geduurd tot een dochter tegen me zei: "Mam hier moet je echt iets mee gaan doen." Ik ben meteen op internet gaan zoeken en heb me aangemeld en... nu ben ik contactclown. Ik wil als clown een kwetsbare medemens een speciaal moment laten beleven om zo een blijvende herinnering achter te laten. Tijdens de stages heb ik heerlijke momenten beleefd. Het laatste was in de epilepsiekliniek bij een meisje dat door aanvalletjes op de stoel bleef en door spel met een fluffy bal en zingen bleef ze zo aandachtig genieten, die glimlach, daar doe je het voor, zo mooi.

Ik ben Coby Haas, clown Drieste Drentel. Geboren ('61) en getogen in het westen, via Friesland beland in Velp (Gld). Ik ben moeder van 1 zoon, oma van 1 kleinzoon en 1 kleindochter. Allerlei werkzaamheden gedaan, zowel buiten als binnen de zorg. Nu alweer een aantal jaren als Chauffeur Middencomplexe ambulancezorg in Utrecht.

Waarom ben ik clown geworden? Jaren terug tijdens de opleiding VIG heb ik bij het maken van een scriptie 'barmhartigheid in de zorg' de film Patch Adams gezien. Ik was diep onder de indruk en dacht: dat wil ik ook! Zo verder gedroomd en onderwijl in mijn werk de nodige zorg met aandacht proberen toe te passen. Jaren verder, andere functies, werkdruk, Patch Adams zo vaak in gedachten... maar weer eens googlen... op clown... op zorg... en dan zomaar... (Google weet ook alles...) Contactclown. Vol verwondering las ik het en wist: dit is het. De site van Madeleine sprak mij het meest aan, mailen en beginnen.

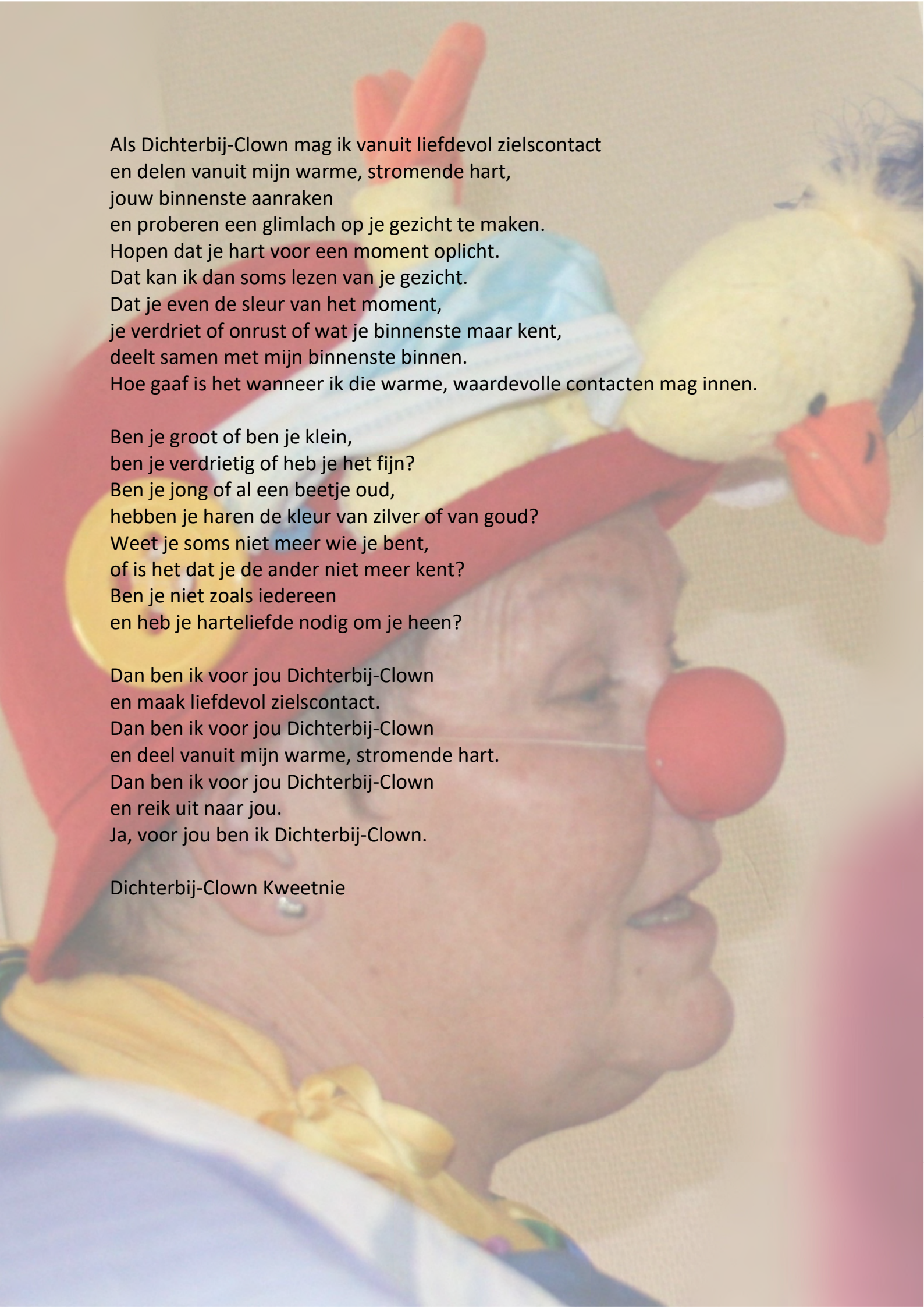
De opleiding zelf vind ik al een groot cadeau. Zoveel moois beleefd, gezien, geleerd. Maar de allereerste stagedag, raamclownen bij mensen met dementie. Wij kwamen voor het raam en de vreugde op hun gezichten, armen omhoog, zo verrast en blij! Toen kreeg ik wel een brok in mijn keel, zo van ja dit klopt. Toch de droom die uitkomt. Inmiddels de vuurdoop gehad. Spannend en zo ontzettend leuk. Ik hoop nog heel veel mooie momenten te beleven en te laten beleven!

Klats' mooiste momentjes van 2021:

Ontroerend: Daar zat hij, klaar voor de clowns, met zijn rode neus en narrenmuts op. Hij vond het reuzespannend. Hij vroeg me om naast hem te komen zitten op de bank. Ik speelde met zijn neus en maakte er geluidjes mee. We keken elkaar diep in de ogen en in die blik vonden wij elkaar.

Bijzonder: Van deze dame werd gezegd dat we maar wat op een afstand moesten blijven van haar omdat ze nogal bozig zou zijn. Het bijzondere was dat zij, toen wij al zingend binnenkwamen, al direct contact met mij maakte. Ik ging toch naar haar toe en zij vroeg "mag ik je een kus geven?" waarop ik vervolgens een dikke pakkerd op mijn wang kreeg.

Vrolijk: Op het verzoek om een sirene te laten klinken, speelde ik "tatuuuu tatuuuu" op mijn dwarsfluit. Na het geroep van "nog een keer, nog een keer" verzong ik een melodietje waarop we vervolgens in een lange rij achter elkaar met de hele groep door de kamer dansten. Telkens als het liedje stopte, riepen ze "nog een keer, nog een keer" en gingen we opnieuw de kamer rond. Ze kregen er geen genoeg van.

Als Dichterbij-Clown mag ik vanuit liefdevol zielscontact
en delen vanuit mijn warme, stromende hart,
jouw binnenste aanraken
en proberen een glimlach op je gezicht te maken.
Hopen dat je hart voor een moment oplicht.
Dat kan ik dan soms lezen van je gezicht.
Dat je even de sleur van het moment,
je verdriet of onrust of wat je binnenste maar kent,
deelt samen met mijn binnenste binnen.
Hoe gaaf is het wanneer ik die warme, waardevolle contacten mag innen.

Ben je groot of ben je klein,
ben je verdrietig of heb je het fijn?
Ben je jong of al een beetje oud,
hebben je haren de kleur van zilver of van goud?
Weet je soms niet meer wie je bent,
of is het dat je de ander niet meer kent?
Ben je niet zoals iedereen
en heb je harteliefde nodig om je heen?

Dan ben ik voor jou Dichterbij-Clown
en maak liefdevol zielscontact.
Dan ben ik voor jou Dichterbij-Clown
en deel vanuit mijn warme, stromende hart.
Dan ben ik voor jou Dichterbij-Clown
en reik uit naar jou.
Ja, voor jou ben ik Dichterbij-Clown.

Dichterbij-Clown Kweetnie

De Rode Neus, portret van clown Teutebel, Henriëtte Walinga, Dichterbij- clown sinds 2017

Wat doe je in het dagelijkse leven?

Ik geniet van soort 'pensioen' nadat mijn werk als receptioniste stopte. Ik ga wekelijks naar een koor en naar de Kerk. In de Kerk doe ik mee met diverse contact-groepen zoals samen eten, ons leven delen en studeren aan de hand van een Christelijk boek. Verder onderhoud ik langdurige vriendschappen met een handjevol dierbaren en kijk ik om naar familie. Ik houd van knutselen, zwemmen, wandelen en handwerken, puzzelen en Wellness.

Waarom ben je clown geworden?

Mijn werk stopte en ik had geen nieuwe baan. Voor deelname aan het EO Eva's vriendinnen weekend zochten we een 4e persoon zodat we full-house zouden hebben. Anneke, clown Bolleke, werd voorgesteld via mail en de website. Zonder haar te kennen bekeek ik

haar website. Daar werd ik blij van en dacht: dat wil ik ook!!! Zo'n reactie heb ik nooit eerder gehad.

Ik zocht contact met Madeleine (van InSpel) over de opleiding.

Tijdens het weekend leerde ik Anneke kennen en vuurde mijn vragen op haar af. We speelden ons eerste hilarische optreden bij de meiden.

Wat voor een soort clown ben je?

De weg van het ontdekken van de clown in mij was een heel bijzondere reis. Mezelf leren kennen door alle emoties en privé-gebeurtenissen heen. Ondanks alles de groei mogen voelen van ontwikkeling. Ik begon als Clown Teutebel in de opleiding, werd Clown Kluts en kwam terug als Clown Teutebel. Die kluts raak ik nog steeds niet kwijt!

Voor wie ik speel, maakt niet uit.

Als er verbinding is, geniet ik van het moment. Ik ben een volhouder en trek vaak naar de persoon die niet op mij zit te wachten.

Wat heeft het clown zijn gebracht in je leven?

Het clown zijn bracht mij net zoveel tranen van vreugde als van verdriet. Het bracht ook balans in mijn leven door iets te doen waarvoor ik passie voel. Het leverde me kostbare vriendschappen op met zielsverwanten. Ik ben lichter en luchtiger gaan leven met minder controle.

Door de ogen van de clown mijn leefwereld zien.

En het bracht me meer eigenliefde en geloof in mezelf.

Wat is je mooiste clownsmoment?

De reis die ik als clown naar Gambia heb gemaakt. Alles was daar anders en nieuw. Kort gezegd: één GROOT avontuur voor mij. Bijzonder om te ervaren hoe onze benadering als clown ook werkt bij mensen die nog nooit een clown hebben gezien. Ik koester de mooie herinneringen.

Wat zou je nog willen leren als clown?

De opleiding tot rouwclown trekt al langer mijn aandacht. Als het klopt in mijn leven dan zie ik mezelf deze stap wel zetten, om van betekenis mogen zijn bij afscheid, gemis en verdriet lijkt me een mooie moeilijkheid.

Is er iets wat je nog kwijt wilt / wilt delen met de lezers?

Nou, die Kluts dus, want er is nu een nieuwe clown Kluts!!!

Voor de volgende nieuwsbrief geef ik de Rode Neus door aan Menno, clown Kwiet.

Clownsbezoek aan een PG afdeling door Aantrekkelijke Aagje en Klinkende Klijf

Op weg vanuit de lift werden we door een vrolijke mevrouw achter haar rollator en een verpleegkundige verwelkomd. Zij riep uit "Wie zijn jullie dan?" We stelden ons voor en ik vroeg haar: "Wie bent U dan?" Ze zei: "Ik ben prikkie prakkie!" en het spel was begonnen. We stofften het plafond, de rollator en haar schoenen af met onze uitschuifbare plumeau. Mevrouw prikkie prakkie vertelde dat ze zo'n last van jeuk had, toen gingen we los: wij vergrootten haar jeuk in beeld en geluid, waarbij ze erg moest lachen, we groeten elkaar en werden al opgewacht door enkele medewerkers van de zorg.

Ik mocht naar een meneer iets verderop de gang, die op zijn eigen kamer was. De verzorging vertelde dat hij sliep; al zingend binnen gekomen zag ik een grote man voorover gebogen in zijn rolstoel slapend, ik noemde zijn naam en stelde mij voor. Eerst maar eens zijn voeten de wereld in laten wijzen, die stonden gekruist. Pfff best zwaar zulke schoenen te verzetten, al neuriënd pakte ik een kruk en ging naast hem zitten. Met de speeldoek liet ik de herfst binnen komen, door te blazen liet ik de wind horen en het doek bewegen. Ineens gingen zijn ogen open, wijdopen en weer een beetje toe. Ik pakte een voor een zijn grote, koude handen. Die van mij waren heel erg warm en begon de melodie te neuriën van het lied "Daar bij de waterkant" en we kwamen langzaam in beweging. Meneer ontwaakte en begon mee te wiegen en te zingen, steeds luider en verstaanbaar. Daarna kwam er een grote gaap en hij mompelde iets in de trant van "het is genoeg". Ik liet zijn handen los en vergrootte zijn gaap. Ik pakte zijn handen weer en meneer begon te zingen en steeds luider en nu begon hij hetzelfde lied in het Engels te zingen, ik neuriede en tapte met mijn voet. Zo samen vulden wij zijn kamer met vrolijke klanken, ik bedankte hem al zingend en vertrok langzaam uit zijn zicht.

Even na mijn contactmoment werd hij door verzorging binnen gebracht. Ik zag een stralende meneer binnen komen en mijn hart maakte een sprongetje. Wij speelden in twee huiskamers en hebben deze middag gezien en beleefd wat het werken als Dichterbij-Clown mogelijk maakt. We hebben de ontvangst door en ontmoeting met de bewoners en het personeel als zeer welkom ervaren.

Klopt en Doemaar bij Kentalis

Clown Klopt en clown Doemaar zijn op een mooie herfstdag op raambezoek geweest bij de woningen van Kentalis. Op deze woongroepen verblijven jongeren die doof of doof-blind zijn en daarnaast een verstandelijke beperking hebben.

Bij aankomst stonden de jongeren al voor het raam. De clowns komen hier vaker op bezoek en werden door de jongeren herkend en verwelkomd met blijde gezichten en enthousiaste gebaren.

Het voordeel van gebarentaal is dat communiceren via het raam gewoon mogelijk is, dus de clowns stelden zich voor met hun naamgebaren en de jongeren noemden ook hun eigen naamgebaren. Het spelen kon beginnen. En heej... er staat een fiets voor het raam! Daar wisten clown Klopt en clown Doemaar wel raad mee. De clowns wisten wel.. of toch niet.. of toch anders.. of "jaaaa saaamen" hoe ze de fiets aan de kant kregen tot grote hilariteit van de jongeren.

Daarna was de ruimte bij het raam vrij voor mooie één op één contacten. Na zorgvuldig afronden van de contacten togen Klopt en Doemaar naar de overkant.

Daar zaten onze doof-blinde kanjers al op ons te wachten. En heej... er staat een plantenbak voor het raam! Daar wisten clown Klopt en clown Doemaar wel raad mee. De clowns wisten wel.. of toch niet.. of toch anders.. of "jaaaa saaamen" hoe ze de plantenbak aan de kant kregen tot grote hilariteit van de jongeren en de begeleiders. Ook hier ontstond nu ruimte voor het 1 op 1 contact.

Hoe bijzonder hoe het contact via het raam ontstaat met deze jongeren. Voor clown Klopt en clown Doemaar is het ook elke keer weer een spannend avontuur dat tot verwondering leidt. "Je ziet me niet, je hoort me niet, je voelt me niet... en toch... is er hoorbaar, zichtbaar en voelbaar verbinding en plezier.

Colofon

Dit is een uitgave van
Stichting Dichterbij-Clown
info@dichterbij-clown.nl